

Vrecia kostí

Moja Reč

Pochádzam z mesta, kam sa veľa ľudí nevráti, kde sa dobermani v enčia dokopy so štencami, žebráci sa tu tvária ako králi, je. ať ich, králi vedia sami čo sú zač a serú pretváranky, videl som to lko pi.ovín, je to na romány, sused z bloku raz vyhodil svojich synov oknami, malých chlapcov hodil zo siedmeho poschodia, každého druhou stranou, už mohli byť otcovia, jeden zomrel v rukách ženy, čo ho chcela adoptovať, druhý padol vedľa baby, rozviazala sa jej bota, chvíľu predtým som chcel ísť hrať so Sokolom basket, na plac vedľa ktorého padlo bizarné šťastie, videl som nakladačky kvôli vate, kvôli srande, zažil som nakladačky kvôli babe, kvôli rase, pes žere psa, koleno, hlava, päta, päšť a lak eť, no pri ozajstných problémoch sú tieto sračky tak malé

Veľa vecí nechcem ani vravieť, sú to vrecia kostí, načo ich vykopávať zase, zbytočne to bolí, niektoré musím dostať von, jak hnis vytlačiť z rany, vylievam chlast na zem pre tých, čo nie sú medzi nami.

Robím to pred tým, jak sa napijem, nech pijú s nami, chceli by aby náš život neskončil prázdnyimi snami, chceli by sme to aj my, len často nám to nejak nejde, šťastie potom predstierame, ide me s úsmevom - playback, ideme ďalej presne tak aj keď to vlastne nejde, pery sa smejú ale oči ostávajú temné, pre všetkých mojich felazz na tomto jebnutom svete, robte to čo chcete teraz, potom možno nemôžete.

Michadelik: Nesiem vrece kostí a ľudia okolo ma neviem koľkí kráť presviedčajú o tom, že sme sprostí; čo mal kto na sebe a čo mal kto v sebe, ktorá pi.a mala koho kár v sebe, koho to je.e; keď tvojho fellu ukladajú do zeme, ty mu hodiš kvet a kus zeme a to je posledné čo môžeš spraviť, potom sa spiješ až kým zhasnú svetlá, kosa je vždy nabrúsená, zubatá má grillz a ty nemôžeš vedieť kedy posledný krát vydýchneš, každá jedna batéria sa raz vybije, nie som šaman, farár, vandrák ani mysliteľ, no svoj balík si stopercentne každý vyzdvihne; nebuď minipes, pokús sa stáť rovno, keď si budeš srať do huby, budeš žrať hovno, mám iba pár houmis, nepriateľov raz toľko, svojich si vážim, stáť za nimi - jediná možnosť.

Veľa vecí nechcem ani vravieť, sú to vrecia kostí, načo ich vykopávať zase, zbytočne to bolí, niektoré musím dostať von, jak hnis vytlačiť z rany, vylievam chlast na zem pre tých, čo nie sú medzi nami.

Pochádzam z mesta, v ktorom zdochol pes (zdochol pes), ostať tam, tak by som zdochol tiež (zdochol tiež), zdrhol som do Prahy som zase späť (zase späť), pohľady ľudí sú jak kamene (kamene), týpek tu zabil fotra sekerou (sekerou), sedel som s ním na pivu predvčerom (predvčerom), je tu kopa kráv a dementov (dementov)

), snažím sa to všetko brať s rezervou (s rezervou), myslia si o mne že som imbecil (imbecil), robím rap, asi som ich vydesil (vydesil), v mojom shite nájdeš príbehy (príbehy), mám velice v pi.i byť diskretný (diskretný).

Veľa vecí nechcem ani vraviť, sú to vrecia kostí,
načo ich vykopávať zase, zbytočne to bolí,
niektoré musím dostať von, jak hnis vytlačiť z rany,
vylievam chlást na zem pre tých, čo nie sú medzi nami.